

нейний разумъ и съвѣсть длѣжноститѣ които едно време се улѣснявахѫ отъ прѣданията и обичаите. А роднинските длѣжности пакъ си иматъ сѫщата сила, макаръ и да нѣматъ вече друга поддържка отъ чувството. Всякога има нѣщо повече мѣжду двама братия отъ колкото мѣжду двама братовчеди; но има сѫщо нѣщо повече мѣжду дѣцата на двама братия нежели мѣжду двама непознати. Ако ни се иска разяснение за това нѣщо, ние мѣжно ще можемъ да го дадемъ. Но онова което е явно, е че мѣжду семействитѣ длѣжности собственно и длѣжноститѣ къмъ человѣчеството въобщѣ, има посрѣдни длѣжности които отговарятъ на различните групи отъ които правимъ частъ. Така ние длѣжимъ повече на съгражданитѣ си отъ колкото на чужденцитѣ, повече на приятелитѣ си отъ колкото на непознатитѣ, повече на роднинитѣ отъ колкото на приятелитѣ. Но истина е тоже, че този видъ длѣжности нѣматъ сѫщий опрѣдѣленъ характеръ както другите. Тѣ сѫ подложени на оцѣнение и сравнение, и понѣкога тѣ идѫтъ въ обратенъ редъ отъ редътъ посоченъ отъ настъ.

Ние трѣбва да се пазимъ да не унищожаваме ни една отъ врѣските които свързватъ человѣците. Роднинството е една отъ тѣзи врѣски. Тя налага на человѣкътъ нѣколко стѣлки повече любовь, благоволение и привязанность отъ простото человѣколюбиво чувство. Вѣрно е че, ако се вдадемъ на общото чувство, ние ще станемъ повече себелюбиви. Увѣрени ли сте че ще направите людите по человѣколюбиви, ако унищожите у него отечестволюбието и роднинството? Страхъ ме е,